

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce: **A. B. A. H**, státní příslušník Saudské Arábie, t.č. Sanatorium Klimkovice, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie**, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. června 2017, č.j. CPR-11068-2/ČJ-2017-930310-V236, **ve věci správního vyhoštění,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci bylo uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce pěti měsíců. Počátek doby, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byl stanoven od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Současně byla stanovena doba k vycestování z území České republiky do 36 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí.

[2] Žalobce se v žalobě podané v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. června 2017, č. j. CPR-11068-2/ČJ-2017-930310-V236. Rozhodnutím žalovaného bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského

kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 22. března 2017 č. j. KRPT-65702-23/ČJ-2017-070022, kterým bylo žalobci uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 5 měsíců, přičemž současně byla stanovena doba k vycestování z území České republiky do 36 dní od nabytí právní moci rozhodnutí.

[3] Žalobce v podané žalobě namítá, že je nutným doprovodem svého bratra A. M. A. H, který je na invalidním vozíku a v České republice podstupuje dlouhodobou rehabilitaci v sanatoriu Klimkovice, přičemž ze zdravotních důvodů by chtěl využít každou příležitost k léčení.

[4] Žalovaný ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 1. 8. 2017 navrhl její zamítnutí. Žalovaný uvedl, že ve svém postupu neshledal žádné pochybení a má za to, že postupoval v souladu s platnou právní úpravou. V podrobnostech odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí.

[5] Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 21. března 2017 bylo s žalobcem zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění, jak vyplývá z úředního záznamu ze dne 21. března 2017. Šetřením správní orgán I. stupně zjistil, že žalobci bylo dne 2. února 2017 uděleno úřadem ve městě Rosenheim povolení k pobytu „Duldung“ (obdobu víza k strpění v ČR) č. T05978039, jehož platnost byla stanovena do 22. dubna 2017. Toto povolení opravňovalo žalobce k pobytu na území Spolkové republiky Německo, nenahrazovalo cestovní doklad a žalobce nebyl oprávněn na tento doklad vycestovat, jelikož doklad byl platný pouze pro území Spolkové republiky Německo a jeho platnost vycestováním ze Spolkové republiky Německo skončila. Žalobce vycestoval ze Spolkové republiky Německo dne 5. března 2017. Dále správní orgán I. stupně zjistil, že žalobce doprovází svého bratra, který je po úrazu, přičemž na území České republiky přicestoval dne 5. března 2017, bez platného víza, které by ho k pobytu opravňovalo. Téhož dne se žalobce ubytoval v Klimkovicích v U. u K., H. 9P, 742 83, přičemž od 6. března 2017 podstupuje bratr žalobce rehabilitační program, který by měl dle doporučení lékařky MUDr. V. K. trvat další jeden až dva měsíce. Zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění bylo žalobci oznámeno dne 21. března 2017.

[6] Z protokolu o vyjádření účastníka správního řízení ze dne 21. března 2017 soud zjistil, že žalobce v minulosti nepobýval na území České republiky, na území České republiky ani na území Evropské unie nemá žalobce osobu, kvůli které by ukončení jeho pobytu na území bylo z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života nepřiměřené a nemá na území České republiky ani ekonomické, kulturní a společenské vazby. Dále žalobce ve vyjádření uvedl, že si je vědom, že vízum, na které přicestoval do Schengenského prostoru, jej opravňovalo pouze k pobytu na území Německa, a že zpět do Saudské Arábie neodcestoval z důvodu, že zdravotní stav bratra se začal mírně zlepšovat a lékařka doporučila rehabilitace prodloužit ještě o dva měsíce.

[7] Součástí správního spisu je rovněž Závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince Ministerstva vnitra České republiky ze dne 21. března 2017, dle kterého je vycestování žalobce do Saudské Arábie možné.

[8] S ohledem na výše uvedené vydal správní orgán I. stupně dne 22. března 2017 rozhodnutí č. j. KRPT-65702-23/ČJ-2017-070022, kterým bylo žalobci uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 5 měsíců, přičemž současně byla stanovena doba k vycestování z území České republiky do 36 dní od nabytí právní moci rozhodnutí. Proti rozhodnutí podal žalobce dne 24. března 2017 odvolání. Správní orgán I. stupně proto předložil spis k rozhodnutí o odvolání odvolacímu správnímu orgánu, přičemž na svém rozhodnutí setrval. Následně vydal žalovaný dne 28. června 2017 žalobou napadené rozhodnutí, kterým odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

[9] O žalobě krajský soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), bez jednání, neboť žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil, zda souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání, a tím nastala fikce jeho souhlasu a žalovaný výslovně souhlasil s tímto postupem ve svém písemném vyjádření k podané žalobě.

[10] Krajský soud shledal žalobu projednatelnou a napadené rozhodnutí žalovaného proto přezkoumal v rozsahu žaloby a z důvodů v ní uvedených, přičemž při rozhodování vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[11] Podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců na území ČR“), *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 3 roky, pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.*

[12] Podle § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců na území ČR, *se správním vyhoštěním rozumí ukončení pobytu cizince na území, které je spojeno se stanovením doby k vycestování z území a doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie. Dobu, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie, stanoví policie v rozhodnutí o správním vyhoštění cizince. V odůvodněných případech lze rozhodnutím stanovit hraniční přechod pro vycestování z území.*

[13] Podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců na území ČR, *se doba k vycestování z území stanoví v rozmezí 7 až 60 dnů. Je-li rozhodnutí o správním vyhoštění vydáno podle § 119 odst. 1 písm. a), je policie oprávněna stanovit dobu k vycestování z území kratší než 7 dní. Pokud by podle rozhodnutí o správním vyhoštění měla doba k vycestování z území začít běžet v době trvání zajištění cizince, začíná tato doba běžet ode dne ukončení zajištění. Pokud v průběhu doby k vycestování z území je cizinec zajištěn, běh této doby se zajištěním přerušuje. Požádá-li cizinec během doby k vycestování z území o stanovení nové doby k vycestování z území z důvodů podle § 174a odst. 2, policie vydá nové rozhodnutí podle § 101 správního řádu, ve kterém stanoví novou dobu k vycestování z území*

s ohledem na délku trvání uváděných důvodů. Novou dobu k vycestování z území lze stanovit nejdéle na 180 dnů.

[14] Podle ust. § 174a zákona o pobytu cizinců při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.

[15] Žalobce odůvodnil svou žalobu skutečností, že je nutným doprovodem svého bratra, který podstupuje na území České republiky rehabilitaci ze zdravotních důvodů. Žádný další žalobní bod v žalobě nebyl obsažen. Krajský soud neshledal námitku žalobce důvodnou, neboť správní orgán postupoval zcela v souladu se zákonem, když rozhodl o správním vyhoštění žalobce z důvodu pobytu žalobce na území České republiky bez víza či platného oprávnění k pobytu, ač k tomu žalobce nebyl oprávněn. Soud nemá důvod zpochybňovat tvrzení žalobce o potřebě rehabilitace jeho bratra a vhodnost jeho doprovodu, nicméně doprovod bratra, který podstupuje v České republice lázeňský pobyt, není omluvitelným důvodem nerespektování povinnosti zdržovat se na území České republiky jen s platným vízem.

[16] Soud důvodnost žaloby hodnotil i z pohledu ust. § 174a zákona č. 326/1999 Sb. Správní orgán při svém rozhodování správně zkoumal, zda správním vyhoštěním žalobce nedojde k nepřiměřenému zásahu do soukromého nebo rodinného života žalobce, přičemž dospěl k závěru, že k takovému nepřiměřenému zásahu nedojde. S názorem správního orgánu se krajský soud zcela ztotožnil, neboť žalobce má své příbuzenstvo, kořeny a rodinné vazby v Saudské Arábii. V České republice pobývá pouze se svými dvěma bratry v lázních Klimkovice, z důvodu rehabilitace svého bratra. Žalobce neuvedl žádné okolnosti, které by mu bránily ve vycestování do zahraničí, a uvedl, že v České republice nemá žádné ekonomické, kulturní ani společenské vazby. Krajský soud je proto přesvědčen, že správní vyhoštění žalobce je přiměřeným zásahem do jeho soukromého nebo rodinného života, přičemž veřejný zájem spočívající v ochraně České republiky před protiprávním jednáním a jeho opakováním na jejím území vyžaduje vycestování cizince.

[17] Krajský soud dospěl k závěru, že správní orgán náležitě zjistil skutkový stav a pro rozhodnutí si opatřil potřebné podklady, přičemž učinil správný závěr, podle něhož došlo k naplnění podmínek pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce.

[18] Vzhledem k výše uvedenému krajský soud neshledal námitku žalobce důvodnou a žalobu zamítl dle ustanovení § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

[19] O nákladech řízení krajský soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního, dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů. Žalovanému,

jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 30. srpna 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně